

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU
Trg pobjede 15, Slavonski Brod

Poslovni broj: Pn-152/2020-69

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Slavonskom Brodu, po sutkinji toga suda Marini Smaić, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari prvotužiteljice Ljiljane Kolarević, OIB: 62494180187, drugotužitelja Marka Kolarević, OIB: 70235857284, trećetužitelja Darija Kolarević, OIB: 53110377974 i četvrtotužitelja Ivana Kedveš, OIB: 71040207138, svi iz Đakova, Petra Preradovića 42, svi zastupani po punomoćniku Slavenu Vujović, odvjetniku iz Zagreba, protiv prvotuženice Kristine Kolak, OIB: 48937017202, iz Đakova, Kneza Domagoja 25A, zastupana po punomoćniku Krešimiru Kmetu, odvjetniku u Slavonskom Brodu i drugotuženika Ivana Grgića, OIB: 05773688032, iz Slavonskog Broda, Naselje Slavonija I 3/2, zastupanog po punomoćniku Miji Kladarić, odvjetniku u Slavonskom Brodu, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave 3. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika parničnih stranaka, nakon javne objave presude 5. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se prvotuženoj Kristini Kolak iz Đakova, Kneza Domagoja 25A, OIB: 48937017202 i drugotuženiku Ivanu Grgiću iz Slavonskog Broda, Naselje Slavonija 1, kbr. 3/2, OIB: 05773688032, na ime naknade neimovinske štete isplatiti prvotužiteljici Ljiljani Kolarević, iz Đakova, Petra Preradovića 42, OIB: 62494180187 iznos od 43.798,53 eura (slovima: četrdeset tri tisuće sedam stotina devedeset osam eura pedeset tri centi) zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od 8. Siječnja 2018. Pa do 31. prosinca 2022. po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za

varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se prvotuzenoj Kristini Kolak iz Đakova, Kneza Domagoja 25A, OIB: 48937017202 I drugotuženiku Ivanu Grgiću iz Slavanskog Broda, Naselje Slavonija 1, kbr. 3/2, OIB:05773688032, na ime naknade neimovinske štete isplatiti drugotužitelju Marku Kolareviću iz Đakova, Petra Preradovića 42, OIB: 70235857284, iznos od 43.798,53 eura (slovima: četrdeset tri tisuće sedam stotina devedeset osam eura pedeset tri centi) zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od 8. Siječnja 2018. Pa do 31. prosinca 2022. po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se prvotuzenoj Kristini Kolak iz Đakova, Kneza Domagoja 25A, OIB: 48937017202 I drugotuženiku Ivanu Grgiću iz Slavanskog Broda, Naselje Slavonija 1, kbr. 3/2, OIB:05773688032, na ime naknade neimovinske štete isplatiti treće tužitelju Dariju Kolareviću iz Đakova, Petra Preradovića 42, OIB: 53110377974, iznos od 43.798,53 eura (slovima: četrdeset tri tisuće sedam stotina devedeset osam eura pedeset tri centi) zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od 8. Siječnja 2018. Pa do 31. prosinca 2022. po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se prvotuženoj Kristini Kolak iz Đakova, Kneza Domagoja 25A, OIB: 48937017202 I drugotuženiku Ivanu Grgiću iz Slavonskog Broda, Naselje Slavonija 1, kbr. 3/2, OIB:05773688032, na ime naknade neimovinske štete isplatiti četvrtotužitelju Ivanu Kedvešu, iz Đakova, Petra Preradovića 42, OIB: 71040207138, iznos od 43.798,53 eura (slovima: četrdeset tri tisuće sedam stotina devedeset osam eura pedeset tri centi) zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od 8. Siječnja 2018. Pa do 31. prosinca 2022. po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

V. Nalaže se prvotuženoj Kristini Kolak iz Đakova, Kneza Domagoja 25A, OIB: 48937017202 I drugotuženiku Ivanu Grgiću iz Slavonskog Broda, Naselje Slavonija 1, kbr. 3/2, OIB:05773688032, da prvotužiteljici Ljiljane Kolarević, OIB: 62494180187, drugotužitelju Marka Kolarević, OIB: 70235857284, trećetužitelju Darija Kolarević, OIB: 53110377974 i četvrtotužitelju Ivana Kedveš, OIB: 71040207138, svi iz Đakova, Petra Preradovića 42, naknade troškove parničnog postupka u iznosu 57.338,23 eura (slovima: pedeset sedam tisuća tri stotine trideset osam eura dvadeset tri centi) sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana donošenja presude, 5. listopada 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15, dok se u preostalom dijelu za iznos od 21.974,50 eura zahtjev tužitelja odbija kao neosnovan.

VI. Odbijaju se zahtjevi prvotuženice Kristine Kolak i drugotuženika Ivana Grgića, za naknadu troškova parničnog postupka kao neosnovani.

i

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe od 3. veljače 2021.

Obrazloženje

1. Tužitelji su 8. siječnja 2018. podnijeli ovom sudu tužbu protiv tuženih radi naknade štete. U tužbi navode da su tužitelji supruga i sinovi pokojnog Igora Kolarević koji je 1. listopada 2009. smrtno stradao u Gornjoj Vrbi, kada je kao djelatnik društva "KERA-KAMEX" iz Piškorevaca, obavljajući poslove postavljanje kanalizacijskih cijevi smrtno stradao na radnom mjestu.

1.1. Tužitelji smatraju da je zbog nepostavljenih zaštitnih sredstava tzv. razupora došlo do odrona zemlje kojom prilikom je pokojni Igor Kolarević zatrpan urušavanjem zemlje. Smatraju da je prvotuženica Kristina Kolak kao zaposlenica društva "KERA-KAMEX" i voditeljica radova na gradilištu iako je znala da se na istom ne koriste zaštitne mjere predviđene Pravilnikom o zaštiti na radu u građevinarstvu, lakomisleno smatrajući da zbog karakteristike zemljišta neće doći do odvajanja zemlje s bočnih strana, kao i ugrožavanja radnika koji su radili na polaganju cijevi, nije dala upute poslovođa odnosno drugotuženiku Ivanu Grgiću da moraju postaviti razupore.

1.2. Drugotuženik kao ovlaštenik poslodavca za zaštitu na radu i poslovođa na predmetnom gradilištu da nije osigurao potrebna sredstva (razupore) niti njihovo postavljanje u predmetni rov, kako bi se osiguralo mjesto rada. Navode da je pok Igor Kolarević kao zaposlenik "KERA-KAMEXA" očito bez ikakvog znanja i iskustva raspoređen na radnom mjestu koje nije bilo adekvatno zaštićeno i sigurno za obavljanje takve vrste građevinskih poslova.

1.3. Nadalje, da su tuženici kao zaposlenici društva "KERA-KAMEX" dužni provoditi stručni nadzor nad građevinom te provođenju pojedinih radova te otklanjanju građevine te provoditi mjere zaštite na radu i da su odgovorni za neprovođenje istih, kao i za posljedice koje nastanu.

1.4. Slijedom navedenoga, da su tuženici postupali protivno odredbama Pravilnika o zaštiti na radu i pravilima struke i da su počinili teško kazneno djelo protiv opće sigurnosti opisano u članku 222. stavak 4. u svezi s člankom 221. stavak 1.i 2. Kaznenog zakona/11, kojim je prouzročena smrt pokojnog Igora Kolarevića zbog čega su pravomoćnom Presudom Općinskog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj: K-35/2014 od 7. travnja 2015. proglašeni krivim za počinjeno kazneno djelo.

1.5. Tužitelji navode da su uslijed smrti supruga odnosno oca, trpjeli i da trpe duševne boli s obzirom na emocionalnu povezanost roditelja i djece te bračnih drugova koji su bili u braku od 1992., stoga sukladno odredbi članka 1101. Zakona o obveznim odnosima od tuženih potražuju pravičnu novčanu naknadu zbog pretrpljenih duševnih bolova (tužiteljica Ljiljana Kolarević, supruga, u iznosu 220.000,00 kn, tužitelj Marko Kolarević, sin, iznos od 220.000,00 kn, tužitelj Dario Kolarević, sin, iznos od 220.000,00 kn te Ivan Kedveš, sin, iznos od 220.000,00 kn), sve sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja tužbe do konačne isplate, kao i troškove parničnog postupka, s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

1.5. Tužitelj je podneskom od 14. srpnja 2025. zaprimljenim 15. srpnja 2025. uređio tužbeni zahtjev uskladiвши isti sa Zakonom o uvođenju EUR-a kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine broj: 57/2022., 88/2022.) na način da je sve iznose naveden tužbi izražene u kunama izrazio u valuti euro u skladu sa pravilima preračunavanja propisanim istim zakonom (fiksni tečaj konverzije 1,00 eur = 7,53450 kuna) tako da potražuju pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete koju su pretrpjeli smrću supruga i oca temeljem odredbe čl. 1101 st. 1.i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05 i 41/08. - u daljnjem tekstu: ZOO), uvećano za zakonske zatezne kamate od dana podnošenja tužbe pa do isplate. Tužitelji podneskom 3. veljače 2021. čine preinaku tužbenog zahtjeva njegovim povećanjem budući je prvotno

postavljenim zahtjevom tražen iznos od 880.000,00 kuna odnosno svaki tužitelj potraživao je iznos od 220.000,00 kuna što odgovara iznosu od 29.199,02 eura, a uređenim odnosno preinačenim zahtjevom potražuju pojedinačne iznose od 330.000,00 kuna odnosno 43.798,53 eura, odnosno ukupan iznos od 175.194,12 eura.

1.6. Sud je preinaku dopustio u skladu sa odredbom članka 190. stavka 4. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 148/11. pročišćeni tekst, 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., dalje: ZPP) jer su se tuženi upustili u raspravljanje po preinačenom zahtjevu, a da se prethodno nisu usprotivili preinaci. Preinaka bi u svakom slučaju bila svrsishodna za konačno rješenje odnosa između stranaka, a istom su zapravo usklađeni iznosi naknade štete sa novim Orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

2. Tuženica Kristina Kolak (dalje: prvotuženica) u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti navodeći da je u postupku koji su tužitelji vodili pred Općinskim sudom u Đakovu broj P-15/10 protiv trgovačkog društva KERA-KAMEX d.o.o. po osnovi naknade štete za pretrpljene duševne boli iz istog štetnog događaja, i u istoj visini, kao pravična novčana naknada dosuđen ukupan iznos od 880.000,00 kn, a po kojem osnovu i kojoj visini se potražuje i od tuženice. Navodi da je nesporno da je prvotuženica u kaznenom postupku proglašena krivom za kazneno djelo kako je to navedeno i izrečena kaznena sankcija, no ističe se i doprinos radnika nastaloj nezgodi na radu sa smrtnim ishodom.

2.1. Opreza radi se osporava tužbeni zahtjev četvrtotužitelja Ivana Kedveša jer isti kao pastorak nije živio u zajednici s pokojnim Igorom Kolarević, koja se ne može poistovjetiti s rodbinskim odnosom. Imajući u vidu da je tužiteljima pravomoćno dosuđena pravična novčana naknada neimovinske štete iz predmetnog štetnog događaja, od strane poslodavca trgovačkog društva KERA-KAMEX d.o.o., to tuženica smatra da nije u obvezi naknaditi istu štetu tužiteljima, slijedom čega je predložila odbiti tužitelja s tužbenim zahtjevom. Istaknula je prigovor promašene pasivne legitimacije i prigovor presuđene stvari.

2.2. Tuženik Ivan Grgić (dalje: drugotuženik) u odgovoru na tužbu ističe prigovor promašene pasivne legitimacije navodeći da je prema odredbi članka 111. Zakona o radu, za štetu koja nastane radniku na radu ili u vezi s radom, dužan nadoknaditi poslodavac te da na identičan način normira i članak 25. Zakona o zaštiti na radu.

2.3. Dalje navodi da nije sporno da je tuženik zaposlenik društva "KERA-KAMEX" i da je ovo društvo 1. listopada 2009. izvodilo zemljane radove na postavljanju kanalizacijskih cijevi u mjestu Gornja Vrba, kada je prilikom izvođenja radova na tom gradilištu smrtno stradao Igor Kolarević. Osporava da bi drugotuženik bio ovlaštenik poslodavca za zaštitu na radu jer o tome nije bilo odgovarajućeg akta od strane poslodavca te da nije mogao obavljati ovu dužnost na gradilištu. Navodi da iz kaznenog postupka nedvojbeno proizlazi da je odgovorna osoba za gradilište glavni inženjer gradilišta.

2.4. Drugotuženik smatra da u njegovom postupanju nema propusta koji bi predstavljao njegovu odgovornost za nastalu štetu, da je za štetu potrebno da je štetnik počinio namjerno ili grubom nepažnjom, a iz činjeničnih navoda tužbe da nije vidljivo na koji način bi počinio štetu za koju je odgovoran.

2.5. Ističe prigovor promašene pasivne legitimacije imajući na umu činjenicu da su tužitelji iz istog štetnog događaja i za istu štetu, dakle po osnovi i visini koja se potražuje u odnosu na drugotuženika, pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog suda u Đakovu poslovni broj: P-15/10-24 od 13. lipnja 2012. ostvarili pravičnu novčanu naknadu štete zbog pretrpljenih duševnih bolova zbog smrti supruga odnosno oca, svaki iznos od 220.000,00 kn, odnosno ukupno 880.000,00 kn, a koji je predmet tužbe

i tužbenog zahtjeva u ovom postupku u odnosu na tuženika. U daljnjem tijeku postupka ističe prigovor presuđene stvari, s obzirom na utvrđenje da je poslodavac tuženih i poginulog radnika, KERA-KAMEX d.o.o. obavezan naknaditi štetu tužiteljima iz istog štetnog događaja i po istom osnovu.

3. Predmet spora je zahtjev za naknadu (neimovinske) štete tužitelja - supruge i sinova pokojnog Igora Kolarevića koji je 1. listopada 2009. smrtno stradao u Gornjoj Vrbi, kada je kao djelatnik društva "KERA-KAMEX" iz Piškorevaca, obavljajući poslove postavljanje kanalizacijskih cijevi smrtno stradao na radnom mjestu.

3.1. U postupku nije bila sporna činjenica da su tužitelji supruga te sinovi i pastorak (Ivan Kedveš) Igora Kolarevića, koji je smrtno stradao u mjestu Gornja Vrba, obavljajući poslove za trgovačko društvo KERA-KAMEX iz Piškorevaca.

3.2. Također nije bilo sporno da je protiv tuženika proveden kazneni postupak te da su prvotužena Kristina Kolak i drugotužnik Ivan Grgić Presudom Općinskog suda u Slavonskom Brodu broj K-35/2014-50 od 7. travnja 2015. proglašeni krivim što su dana 1. listopada 2009. i to prvookrivljena Kristina Kolak, ovdje prvotužena kao zaposlenica tvrtke Kera-Kamex d.o.o. iz Piškorevaca i voditelj radova na gradilištu odvođenja i pročišćavanja otpadnih voda Općine Gornja Vrba, I. faza te ovlaštenik poslodavca za zaštitu na radu i drugookrivljeni Ivan Grgić ovdje drugotužnik, kao zaposlenik iste tvrtke, ovlaštenik poslodavca za zaštitu na radu i poslovođa na privremenom gradilištu u Ulici Vrbskih žrtava ispred kbr. 95, u Gornjoj Vrbi, na postavljanju kanalizacijskih cijevi i odvodnju i pročišćavanje otpadnih voda, na kojem je grupa od četiri radnika, među kojima je bio i Igor Kolarević, obavljala postavljanje cijevi u rovove dužine 10 m, širine 80 cm i dubine oko 200 cm, iako je prvookrivljena Kristina Kolak znala da se na tom privremenom radilištu kopanje rovova vrši protivno odredbama članka 10, 18 i 24 Pravilnika o zaštiti na radu u građevinarstvu (Službeni list broj 42/68 i 45/68), koji se na temelju članka 113. Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“ broj 59/96, 94/96, 114/03, 100/04, 76/07 i 86/08) primjenjuje kao pravno pravilo te protivno odredbama članka 1 točka 1 Plana rada tog privremenog gradilišta, koje se odnose na zemljane radove i iskope rovova i kanala iz svibnja 2008., kao i Revizije procjene opasnosti iz travnja 2009. u čijoj izvedbi je i sama sudjelovala, da je pri radu u iskopima potrebno iskop osigurati od zarušavanja, podgrađivanjem i razupiranjem, odnosno da se kopanje rovova i polaganje cijevi na tom privremenom radilištu vrši bez poduzimanja zaštitnih mjera razupiranjem bočnih stranica protiv rušenja zemljanih naslaga sa bočnih strana i protiv obrušavanja iskopanog materijala, u skladu sa svojim ovlastima kao voditelj radova, nije dala upute za rad poslovođi Ivanu Grgiću i djelatnicima da moraju postaviti razupore radi osiguranja bočnih iskopa od urušavanja zemlje na mjestima na kojima je neophodan pristup radnika na dno iskopa radi obavljanja potrebnih radova, lakomisleno smatrajući da zbog karakteristika Zemljišta neće doći do odvajanja zemlje s bočnih strana kao i ugrožavanje radnika koji su radili na polaganju cijevi u njima, a drugookrivljeni Ivan Grgić kao poslovođa gradilišta nije osigurao potrebna zaštitna sredstva tzv. razupore niti njihovo postavljanje u predmetni rov, postupivši na takav način suprotno odredbama Pravilnika o zaštiti na radu u građevinarstvu i plana uređenja tog privremenog gradilišta, također lakomisleno smatrajući da zbog karakteristike tla neće doći do urušavanja bočnih strana rova i ugrožavanja radnika koji su radili na polaganju kanalizacijskih cijevi, ali je istog dana oko 13,10 sati zbog nepostavljenih razupora došlo do odrona zemlje desne strane stjenke iskopa te je odronjena zemlja zatrpala radnika Igora Kolarevića koji je u navedenom iskopu raspoređivao pijesak prije postavljanja kanalizacijskih cijevi, kojom prilikom je Igor Kolarević zadobio višestruke ozljede glave i prsnog koša s poprečnim prijelomom kostiju lubanje s krvarenjem u meke moždane opne i moždane komore, te

višestrukog prijeloma rebra prsnog koša, prsne kosti te nagnječenje plućnih krila, uslijed čega je na mjestu događaja preminuo, dakle, iz nehaja pri projektiranju, provođenju stručnog nadzora nad građenjem, građenju ili izvođenju pojedinih radova ili uklanjanju građevine postupili protivno propisima ili opće priznatim pravilima struke, izazvali opasnost za život ili tijelo ljudi, a kaznenim djelom je prouzročena smrt jedne osobe, čime su počinili kazneno djelo protiv opće sigurnosti – teškim kaznenim djelom protiv opće sigurnosti, opisano u članku 222 stavak 4 u vezi članka 221 stavak 1 i 2 Kaznenog zakona, a kažnjivo po članku 222 stavak 4. KZ/11 pa im je izrečena uvjetna osuda i izrečene kazne zatvora, kako je to pobliže navedeno u Presudi Općinskog suda u Slavonskom Brodu i Presudi Županijskog suda u Zagrebu broj KŽ-774/15-3 od 8.ožujka 2016.(list 16-25 spisa). Navedenu činjenicu priznali su tuženi, a ista činjenica vidljiva je iz dostavljenih kaznenih presuda (str.16-25).

4. Između stranaka je bila sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva, pasivna legitimacija tuženika te radi li se o pravomoćno presuđenoj stvari.

4.1. Sporne činjenice sud je utvrdio čitanjem materijalnih dokaza i izvođenjem personalnih dokaza, saslušanjem svjedoka i parničnih stranaka u svrhu dokazivanja.

4.3. Ovaj je sud u ranije provedenom postupku odbio druge dokazne prijedloge tužitelja te je presudom poslovnog broja Pn-6/2018-18 od 11. siječnja 2019. odbio tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan s obrazloženjem da se radi o pravomoćno presuđenoj stvari budući je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Đakovu posl. broj P-15/10-24 od 13. lipnja 2012. tuženik KERA-KAMEX obavezan isplatiti tužiteljima naknadu neimovinske štete za isti štetni događaj jer prema članku 103. Zakona o radu („Narodne novine“ broj: 149/09) za slučaj ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom za istu odgovara samo poslodavac koji ju je dužan nadoknaditi prema općim propisima obaveznog prava, zbog čega je osnovanim ocijenio osnovanim istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije tuženika.

4.4. Rješenjem Županijskog suda u Velikoj Gorici poslovni broj: GŽ-993/2019-2 od 18. lipnja 2020. ukinuta je presuda ovog suda od 11. siječnja 2019. te je predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje. Drugostupanjski sud utvrđuje da je pogrešno pravno shvaćanje ovoga suda da se u konkretnom slučaju radi o presuđenoj stvari jer nema identiteta stranaka, odnosno spora i da utvrđena odgovornost poslodavca za nastalu štetu radniku po odredbama Zakona o radu isključuje svaku odgovornost drugih osoba koje su također suodgovorne za nastanak štetnog događaja prema odredbama drugih pozitivnih propisa s obzirom na sadržaj odredbe članka 1107. ZOO.

4.5. Slijedom navedenoga, da drugostupanjski sud zbog pogrešnog pravnog pristupa nije cijenio niti izveo predložene dokaze od strane tužitelja vezano za odgovornost 1. i 2. tuženika za smrt prednika tužitelja koji pak smatraju kako postoji i njihova odgovornost za nastalu štetu te s tog osnova u činjeničnim navodima tužbe, obrazlažući svoje potraživanje naknade štete u ovome postupku i predlažu izvođenje dokaza koje prvostupanjski sud nije izveo.

5. U provedenom ponovljenom dokaznom postupku sud je, u skladu sa odredbom članka 220. ZPP postupajući i sukladno uputi drugostupanjskog suda, izvršio uvid u svu dokumentaciju koja prileži spisu te je ista pročitana i to: dokumentacija priložena uz tužbu, odgovor na tužbu i podneske parničnih stranaka, svi dokazi provedeni u dokaznom postupku u predmetu Pn-6/2018 (smrtni list, vjenčani list, rodne listove tužitelja, Uvjerenje o događaju MUP-a od 8. prosinca 2009., Presudu Općinskog suda u Slavonskom Brodu broj K-35/2014-50 od 7.travnja 2015., spis Općinskog suda u Đakovu broj P-15/10) te su u ponovljenom postupku koji se vodi pod poslovnim brojem Pn-152/2020 pročitani: priložena presuda Općinskog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj K-35/2014, presuda Županijskog suda u Zagrebu, posl. broj: KŽ-774/15-

3 od 8. ožujka 2016., izvršen je uvid u spis ovog suda poslovni broj K-35/2014, pročitani su iskazi tužitelja Ljiljane Kolarević, Marka Kolarevića, Darija Kolarevića i Ivana Kedveša saslušanih 24. ožujka 2021., iskaz drugotuženika Ivana Grgića saslušanog 24. ožujka 2021., iskaz svjedoka Vladimira Kneževića i Stjepana Druška od 13. svibnja 2021., svjedoka Ivice Šutalo od 7. srpnja 2021., svjedoka Adama Rakitića od 9. rujna 2021., provedeno je vještačenje po vještaku zaštite na radu Mirku Mršiću, dipl. ing. sigurnosti i pročitani su pisani nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Mirka Mršića od 30. ožujka 2023. (str. 172-174), zatim iskazi svjedoka Miroslava Blande i Marinka Babića od 25. ožujka 2026. (str.) te iskaz stalnog sudskog vještaka Mirka Mršića saslušanog na ročištu za glavnu raspravu 3. rujna 2026. (str. 252-255).

5.1. Daljnje dokaze nije sud provodio iz razloga što bi isto bilo protivno načelu ekonomičnosti u smislu odredbe članka 10. stavka 1. ZPP kao i ovlastima suda da u parničnom postupku izvede samo one dokaze koje su stranke predložile, a činjenično stanje u postupku je dovoljno utvrđeno za donošenje meritorne odluke. Materijalne dokaze kojima se utvrđuju u postupku nesporne činjenice (Smrtni list, Vjenčani list, rodne listove tužitelja, Uvjerenje o događaju MUP-a od 8. prosinca 2009., Presudu Općinskog suda u Slavonskom Brodu broj K-35/2014-50 od 7. travnja 2015., spis Općinskog suda u Đakovu broj P-15/10) nije potrebno posebno obrazlagati i analizirati.

5.2. Ocjenom svakog provedenog dokaza zasebno te svih zajedno u smislu odredbe članka 8. ZPP sud je u ponovljenom postupku utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

6. Uvidom u spis Općinskog suda u Đakovu poslovni broj: P-15/10 utvrđeno je da su tužitelji Ljiljana Kolarević, supruga pokojnog Igora Kolarević, te tužitelji, sinovi Marko Kolarević i Dario Kolarević, i tužitelj - pastorak Ivan Kedveš vodili parnični postupak radi naknade štete u odnosu na tuženika, trgovačko društvo KERA-KAMEX d.o.o. iz Piškorevaca, poslodavca pok. Igora Kolarević. Predmet tužbe i tužbenog zahtjeva je pravična novčana naknada imovinske štete, duševne boli zbog smrti supruga, odnosno oca i očuha, svaki iznos od 220.000,00 kn, odnosno ukupan iznos od 880.000,00 kn. Pravomoćnom Presudom Općinskog suda u Đakovu broj P-15/10-24 od 13. lipnja 2012. tuženik KERA-KAMEX d.o.o. iz Piškorevaca, obvezan je na ime naknade štete isplatiti tužiteljima, svakome iznos od 220.000,00 kn, s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od 14. siječnja 2010. do konačne isplate, kao i nadoknaditi nastale troškove parničnog postupka, sve to s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

7. Iz pravomoćne presude Općinskog suda u Slavonskom Brodu u poslovni broj: K-35/2014-50 od 7. travnja 2015. proizlazi da su prvotužena Kristina Kolak i drugotuženik Ivan Grgić proglašeni krivima za kazneno djelo protiv opće sigurnosti – teško kazneno djelo protiv opće sigurnosti, opisano u članku 222. stavku 4. u vezi članka 221. stavak 1. i 2. Kaznenog zakona, a kažnjivo po članku 222. stavak 4. KZ/11 pa im je izrečena uvjetna osuda jer su prvotužena kao zaposlenica tvrtke Kera-Kamex d.o.o. iz Piškorevaca i voditelj radova na gradilištu odvođenja i pročišćavanja otpadnih voda Općine Gornja Vrba, I. faza te ovlaštenik poslodavca za zaštitu na radu i drugookrivljeni Ivan Grgić ovdje drugotuženik, kao zaposlenik iste tvrtke, ovlaštenik poslodavca za zaštitu na radu i poslovođa na privremenom gradilištu u Ulici Vrbskih žrtava ispred kbr. 95, u Gornjoj Vrbi, na postavljanju kanalizacijskih cijevi i odvodnju i pročišćavanje otpadnih voda, na kojem je grupa od četiri radnika, među kojima je bio i Igor Kolarević, obavljala postavljanje cijevi u rovove dužine 10 m, širine 80 cm i dubine oko 200 cm, iako je prvookrivljena Kristina Kolak znala da se na tom privremenom radilištu kopanje rovova vrši protivno odredbama članka 10, 18 i 24 Pravilnika o zaštiti

na radu u građevinarstvu (Službeni list broj 42/68 i 45/68), koji se na temelju članka 113. Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“ broj 59/96, 94/96, 114/03, 100/04, 76/07 i 86/08) primjenjuje kao pravno pravilo te protivno odredbama članka 1 točka 1 Plana rada tog privremenog gradilišta, koje se odnose na zemljane radove i iskope rovova i kanala iz svibnja 2008., kao i Revizije procjene opasnosti iz travnja 2009. u čijoj izvedbi je i sama sudjelovala, da je pri radu u iskopima potrebno iskop osigurati od zarušavanja, podgrađivanjem i razupiranjem, odnosno da se kopanje rovova i polaganje cijevi na tom privremenom radilištu vrši bez poduzimanja zaštitnih mjera razupiranjem bočnih stranica protiv rušenja zemljanih naslaga sa bočnih strana i protiv obrušavanja iskopanog materijala, u skladu sa svojim ovlastima kao voditelj radova, nije dala upute za rad poslovođa Ivanu Grgiću i djelatnicima da moraju postaviti razupore radi osiguranja bočnih iskopa od urušavanja zemlje na mjestima na kojima je neophodan pristup radnika na dno iskopa radi obavljanja potrebnih radova, lakomisleno smatrajući da zbog karakteristika Zemljišta neće doći do odvajanja zemlje s bočnih strana kao i ugrožavanje radnika koji su radili na polaganju cijevi u njima, a drugookrivljeni Ivan Grgić kao poslovođa gradilišta nije osigurao potrebna zaštitna sredstva tzv. razupore niti njihovo postavljanje u predmetni rov, postupivši na takav način suprotno odredbama Pravilnika o zaštiti na radu u građevinarstvu i plana uređenja tog privremenog gradilišta, također lakomisleno smatrajući da zbog karakteristike tla neće doći do urušavanja bočnih strana rova i ugrožavanja radnika koji su radili na polaganju kanalizacijskih cijevi, ali je istog dana oko 13,10 sati zbog nepostavljenih razupora došlo do odrona zemlje desne strane stijenke iskopa te je odronjena zemlja zatrpala radnika Igora Kolarevića koji je u navedenom iskopu raspoređivao pijesak prije postavljanja kanalizacijskih cijevi, kojom prilikom je Igor Kolarević zadobio višestruke ozljede glave i prsnog koša s poprečnim prijelomom kostiju lubanje s krvarenjem u meke moždane opne i moždane komore, te višestrukog prijeloma rebra prsnog koša, prsne kosti te nagnječenje plućnih krila, uslijed čega je na mjestu događaja preminuo, dakle, iz nehaja pri projektiranju, provođenju stručnog nadzora nad građenjem, građenju ili izvođenju pojedinih radova ili uklanjanju građevine postupili protivno propisima ili opće priznatim pravilima struke, izazvali opasnost za život ili tijelo ljudi, a kaznenim djelom je prouzročena smrt jedne osobe.

7.1. Iz obrazloženja presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj: KŽ-774/15-3 od 8. ožujka 2016. proizlazi da je činjenično stanje u provedenom postupku potpuno i u cijelosti pravilno utvrđeno te da je prvostupanjski sud pravilno proglasio okrivljenike, ovdje tuženike krivima za počinjeno kazneno djelo te da im je izrekao preblage sankcije zbog čega je prvostupanjska presuda u tom dijelu preinačena.

7.2. Iz presude Županijskog suda u Zagrebu proizlazi da je u kaznenom postupku nedvojbeno utvrđeno da je drugo okrivljenik ovdje drugo tuženik prema Ugovoru o radu na određeno vrijeme od 8. rujna 2009. zaposlen upravo na radnom mjestu poslovođe u tvrtki Kera-kamex d.o.o. iz Piškorevaca, da je prema uvjerenju od 22. svibnja 2009. bio osposobljen kao poslovođa gradilišta za rad na siguran način. Isto tako prema zapisniku o inspekcijskom nadzoru inspektora rada Vladimira Kneževića od 22. listopada 2009. godine kao uzrok smrtnog stradanja djelatnika Igora Kolarevića navedeno je neosiguranje bočnih strana iskopa razuporima, dakle, protivno pravilima zaštite na radu.

7.3. Nadalje, iz presude Županijskog suda u Zagrebu proizlazi da je svjedok Vladimir Knežević, inspektor rada, kao nedvojbeno objektivni i nepristrani svjedok, očividom utvrdio da bočna strana rova u kojem se vršio iskop nije bila osigurana od obrušavanja razupiranjem, kako je to bilo propisano planom uređenja tog privremenog gradilišta i

odredbama Pravilnika o zaštiti na radu u građevinarstvu, jer nisu korištene oplate za razupiranje bočnih stranica.

7.4. Tu činjenicu potvrdili su i svjedoci zaposlenici tvrtke Kera-kamex d.o.o. i to Željko Kolak, Stjepan Druško te Adam Rakitić, što potvrđuje zaključak prvostupanjskog suda da nikakve propisane mjere u konkretnom slučaju nisu poduzete, iako je u nekim ranijim slučajevima (kako je to iskazivao svjedok Miroslav Blanda, koji je provodio stručni nadzor u ime Instituta građevinarstva Hrvatske), razupiranje poduzimano, ali neprimjerenim tehnologijama. Pri tom je isti svjedok istaknuo da voditelj gradilišta, odnosno drugo okrivljenik procjenjuje s čim će se i kako vršiti razupiranje. O selektivnom korištenju razupirača u ranijem periodu svjedočio je i Ivica Šutalo.

7.5. Iz obrazloženja odluke Županijskog suda u Zagrebu proizlazi da je drugookrivljeni bio nazočan na gradilištu kao poslovođa, da je očigledno lakomisleno smatrao da do tragičnih posljedica neće doći jer da bi u protivnom naložio barem poduzimanje minimalnih mjera da se takvo što ne dogodi te da iz žalbenih navoda drugo okrivljenika proizlazi njegova svijest o protupravnosti vlastitog ponašanja, jer žalbeni navod kako si nije mogao priuštiti da ostane bez posla, jer bi tada egzistencija njegove obitelji bila dovedena u pitanje, ne može biti razlogom eskulpiranja od njegove kaznene odgovornosti u ovom slučaju.

7.6. Odredbom članka 158. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine broj: 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, dalje: ZKP) propisano je da u presudi kojom okrivljenika proglašava krivim sud može oštećeniku dosuditi imovinskopravni zahtjev u cijelosti ili mu može imovinskopravni zahtjev dosuditi djelomično, a za ostatak uputiti ga u parnicu. Ako podaci kaznenog postupka ne daju pouzdanu osnovu ni za potpuno niti za djelomično presuđenje, sud će oštećenika s imovinskopravnim zahtjevom uputiti u parnicu.

7.7. Odredbom članka 12. stavka 3. ZPP propisano je da je u parničnom postupku sud u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti učinioca vezan za pravomoćnu presudu kaznenog suda kojom se optuženik oglašava krivim.

7.8. Dakle, nedvojbeno je odgovornost tuženika za nastanak štetnog događaja, a samim time i štetnih posljedica njihovog ponašanja.

8. Iz iskaza prvotужiteljice Ljiljane Kolarević proizlazi da je s pok. Igorom Kolarević bila u braku od 1992. do smrtnog događaja. U tom braku rođena su djeca Marko Kolarević i Dario Kolarević, a sin Ivan Kedveš nije rođen u ovoj bračnoj zajednici, no, za cijelo vrijeme trajanja bračne zajednice s pok. Igorom živio je s njima u zajedničkom domaćinstvu. Cijelo vrijeme živjeli su na adresi u Đakovu, Petra Preradovića 42, i suprug je bio hranitelj obitelji, ja sam bila nezaposlena, a i danas je nezaposlena tako da zbog gubitka supruga trpe intenzivne duševne boli. Niti ona, a ni djeca nisu ostvarili nikakvu naknadu štete zbog ovog štetnog događaja ni od poslodavca niti od tuženih u ovom postupku. Suprug je bio dobi 43 godine kada je poginuo, a u toj tvrtki radio je negdje oko devet dana. Zbog svega navedenog potražuje naknadu štete zbog pretrpljenih duševnih bolova zbog gubitka supruga. Kao posljedicu tragičnog događaja imala je zdravstvene probleme, a između ostalog je pretrpjela moždani udar zbog kojeg je bila liječena i hospitalizirana u bolnici u Osijeku, po proteku vremena od oko četiri do pet godina. Pok. suprug jednako se brinuo i odnosio prema njezinom sinu Ivanu Kedveš kao i prema ostaloj djeci, vodio cjelokupnu brigu i skrb kao da je njegovo dijete. Iskaz tužiteljice cijeni iskrenim, životnim i logičnim.

8.1. Iz iskaza drugotужitelja Marka Kolarevića proizlazi da je u vrijeme smrti oca pohađao 2. razred srednje škole, dakle bio je u dobi od 16 godina. Živio je zajedno s obitelji u Đakovu, nije maturirao, no prije godinu dana se preselio u Vinkovce zbog posla jer se zaposlio. Smrt oca odnosno ovaj tragični događaj se strašno na njega

odrazio zbog gubitka oca kao i ostalih članova obitelji, no nije imao ozbiljnijih zdravstvenih problema. Kao ni majka nije ostvario nikakav imovinsko pravni zahtjev u odnosu na poslodavca ili tužene. Navodi da je s ocem, kao i ostali članovi obitelji, bio izuzetno emocionalno vezan pa gubitkom oca trpi duševne boli. Iskaz drugotužitelja sud prihvaća u cijelosti jer ga cijeni iskrenim, životnim i logičnim.

8.2. Treće tužitelj Dario Kolarević iskazuje suglasno kao majka i brat, te dodaje da je u to vrijeme bio učenik 8. razreda osnovne škole, u dobi od 14 godina. I nadalje živi u obiteljskoj kući u Đakovu, u međuvremenu je zasnovaio bračnu zajednicu i zaposlio se prije mjesec dana. Iskaz treće tužitelja sud prihvaća u cijelosti jer ga cijeni iskrenim, životnim i logičnim.

8.3. Četvrto tužitelj Ivan Kedveš iskazuje suglasno kao majka i polubraća te dodaje da je u vrijeme ovog tragičnog događaja imao 18 godina, bio je emocionalno i ekonomski povezan s pok. očuhom jer se on ophodio i odnosio prema njemu kao biološki otac tako da je gubitak teško podnio. Ništa više nije bilo kao ranije gubitkom očuha. I nadalje živi u obiteljskoj kući, u međuvremenu je zasnovaio bračnu zajednicu, otac dvoje djece, zaposlen je. Iskaz četvrto tužitelja sud prihvaća u cijelosti jer ga cijeni iskrenim, životnim i logičnim.

8.4. Drugotuženik Ivan Grgić iskazao je da je u vrijeme događaja bio zaposlenik tvrtke „KERE-KAMEX“ iz Piškorevaca obavljajući poslove poslovođe na gradilištu koje je bilo u Gornjoj Vrbi. Nije bio ovlaštenik poslodavca za zaštitu na radu, niti je ikada dobio bilo kakav pisani dokument od strane poslodavca i takav dokumenta nije niti predložen inspektorima rada kada su provedena izviđanja vezano za predmetni događaj. Nakon ovog događaja Šutalo je naredio da u grupama idemo na obuku u Piškorevce tako da smo naknadno obučavani nakon ovog događaja, za rad na siguran način. Tom prilikom nam je netko od službenika tvrtke koja je provodila obuku Polus iz Vukovara rekao da ne pišemo datum, što sam kasnije shvatio da je to očito bilo u cilju kako bi se dokazivalo da smo mi ranije bili obučeni za rad na siguran način, a što je netočno. Nakon ovog događaja meni je direktor odnosno vlasnik Kolak Vladimir rekao da idem na godišnji odmor, a potom mi je izjavio raskid ugovora, tako da ja ne radim u toj firmi negdje od konca 2009. Posao koje sam ja obavljao nakon mene je nastavio obavljati Marinko Babić. Moj zadatak je bio, što sam i učinio tog dana, da sam rasporedio radnike za rad na gradilištu, a šef operative odnosno gradilišta je bio Ivica Šutalo. Ja sam upoznao i upozorio direktora da moramo osigurati ove otvore na kojima su postavljane kanalizacijske cijevi, na što mi je on rekao i dobili smo drvene grede i fosne promjera od cca 48mm, i to je bilo postavljano u otvore ali ne i u ovom dijelu gdje je došlo do urušavanja zemlje. Tog dana bilo je suho vrijeme, sunčan dan i ništa nije ukazivalo da bi moglo doći do bilo kakvog urušavanja zemlje, no, kasnije sam saznao da su na toj lokaciji ranije bili bunari. Ja ničim nisam mogao utjecati na osiguranje izvođenja radova niti je bilo kojim mojim propustom došlo do ovog tragičnog događaja. Duboko žalim i pozvan sam od strane radnika kada se dogodio urušavanje zemlje, te sam zajedno s radnicima ručno otkopavao zemlju kako bi pružili prvu pomoć i spasili pokojnog, u čemu nismo uspjeli. Došla je hitna pomoć, no, ni oni nisu uspjeli u oživljavanju umrlog. Inače, pokojni je na ovom gradilištu gdje je on bio radio možda dva do tri dana, tako da ga nije posebno ni upoznao, no, kako je prethodno iskazao sam događaj ga je duboko potresao i žali zbog svega što se dogodilo. Točno je da je u kaznenom postupku oglašen krivim, no smatra da on nije odgovoran za smrtnu posljedicu pok. Igora. Na upit suda navodi da je Kristina Kolak bila voditelj radova na gradilištu i dolazila je možda jednom do dva puta mjesečno, dok je kako je prethodno iskazao, šef operative koji je svaki drugi dan dolazio na gradilište pa je i on upoznat i znao kako i na koji način se izvode radovi. Osim toga nadzorni inženjer je kada je

utvrdio da nema tih čeličnih razopora, pitao me zašto nisam osigurao na što sam rekao da sam upoznao i upozorio i šefa operative i direktora i upozorio, a što je on i učinio da napiše pisani dopis upravi odnosno direktoru kako bi se osiguralo izvođenje radova, jer na gradilištu na nekim mjestima su bile dubine i veće od 3 m, no, očito uprava po tome nije postupila, a kada sam ja razgovarao izravno s direktorom tada mi je on rekao „da kada ti budeš imao svoju firmu onda ćeš ti odlučivati što treba, a što ne treba“. Na posebno pitanje suda navodi da on kao poslovođa na gradilištu za cijelo to vrijeme nije dobio niti je dužio čelične oplata za razopore, koliko je vidio kada je prolazio pored gradilišta, nakon ovog događaja je poslodavac to nabavio, a koristili su za osiguranje gradilišta drvene gredice i fosne kako je u iskazu naveo. Ponavlja da je poslodavac bio motiviran i zahtijevao da se poslovi obave u što kraćem roku, s minimalnim brojem radnih sati kako bi ostvario dohodak odnosno profit, dok su oni kao radnici bili bez utjecaja na poslodavca i njegovu organizaciju rada i način obavljanja poslova, dakle morali su raditi s opremom i sredstvima koje je poslodavac dao na raspolaganje njemu kako poslovođa odnosno radnicima. Upitan koji su radnici bili na mjestu događaja gdje je smrtno stradao Igor Kolarević, navodi da je bila grupa četiri do pet ljudi u kojoj su bili strojar Kolar, majstor s instrumentom Rakitić, radnik Druško i pok. Igor Kolarević, misli da je bio još i radnik Andrija koji je dovezao kanalizacijske cijevi. Dalje navodi da u vrijeme zasnivanja radnog odnosa u KERA-KAMEX d.o.o. nije bio upoznat s Pravilnikom o zaštiti na radu i Revizijom procjene opasnosti. Na daljnje pitanje navodi, da je prema njegovom mišljenju, ovlaštenik poslodavca za zaštitu na radu trebala biti voditeljica gradilišta Kristina Kolak. Na daljnje pitanje navodi da je rov u kojem došlo do odronjavanja zemlje djelomično bio osiguran postavljenim fosnama i gredicama, no očito nije bilo dovoljno osigurano kako bi spriječilo urušavanje zemlje, na djelu rova gdje je došlo do urušavanja zemljišta nisu bili postavljeni razopori. Na daljnje pitanje navodi da on nije očekivao da bi na tom potezu gdje su se izvodili radovi u kojima je sudjelovao pok. moglo dogoditi bilo kakvo urušavanje zemljišta, a iz razloga koji je u svom iskazu naveo da je bilo suho vrijeme, sunčano, tvrda zemlja i postavljeni razopori, kako je iskazao, a na dijelovima gradilišta gdje se bojao da bi moglo doći do urušavanja zemlje, nije se dogodilo. Kako je u iskazu naveo, one je svoje neposredne rukovoditelje upozoravao i tražio adekvatnu zaštitu u smislu metalnih razopora. Uvijek je moguće, ako ne dođe do takve zaštite, da dođe do urušavanja zemlje. Ponavlja da je on svjestan svih okolnosti koje utječu i utjecale na izvođenje radova kako je prethodno iskazao, i o istome upozoravao neposredne rukovoditelje, no poslodavac je tražio i zahtijevao obavljanje radova na način kako je također u svom iskazu naveo. Na daljnje pitanje iskazuje da je pok. Igor raspoređen i radio poslove nekog radnika (pomoćni radnik) jer su mu trebali radnici kako bi završio poslove u roku. Na daljnje pitanje je li, s obzirom da je pok. bio pomoćni radnik trebao obavljati poslove pod nadzorom poslovođe, tuženik iskazuje kako smatra da nije trebao obavljati poslove pod nadzorom jer se radilo o jednostavnim poslovima ravnjanja zemlje, šljunka, prebacivanja cijevi s jednog kraja iskopa na drugi kraj. Ponavlja da je pok. bio u grupi s iskusnim radnicima kao što je radnik Druško i Kolak, a ne može se precizno izjasniti o dubini iskopa na kojem se nalazio pokojni, koji je u vrijeme štetnog događaja obavljao posao ravnjanja šljunka što je podloga za postavljanje cijevi, a prema njegovoj procjeni dubina je iznosila od oko 1,5 m do 1,6 m. Upitan je li s obzirom na poslove koje je obavljao kod poslodavca, mogao samoinicijativno otići i kupiti razopore za koje navodi da ih je trebalo postaviti kod izvođenja radova, tuženik navodi da to nije mogao napraviti jer za to nije imao ovlaštenje. Na daljnje pitanje navodi da u okviru ovlaštenja i ovlasti u obavljanju svojih poslova, nije imao obvezu i zadatak provoditi obuku radnika za rad na siguran način, na gradilištu na kojem je on bio poslovođa, odnosno uopće nije bio ovlašten za

osposobljavanje radnika za rad na siguran način, nije bio dužan provjeravati jesu li radnici bili osposobljeni za rad na siguran način, nije imao ovlaštenje niti je bio u bilo kakvoj mogućnosti da utječe na izbor radnika koji će se rasporediti na njegovo gradilište kao niti za materijal koji se dostavljao na gradilište. Naime, svakog petka bi imali radni sastanak u Piškorevcima i na tom sastanku se gosp. tehničkom direktoru Ivici Šutalo iznosili zahtjevi u vidu radnika koji trebaju za obavljanje poslova na gradilištu, o izvršenim radovima, kao i zahtjevom za materijalom koji je trebao za gradilišta. Dakle ni na koji način on nije utjecao niti znao koji radnici će biti raspoređeni za njegovo gradilište niti koji materijal će doći. Na daljnje pitanje navodi da je ovo gradilište bilo većeg kapaciteta s obzirom da su se radovi obavljali na potezu od oko 4 do 7 km. Na daljnje pitanje ponavlja da su se radovi na tom gradilištu obavljali u grupama, a bile su tri grupe radnika, u svakoj od 4 do 5 radnika, tako da je na gradilištu bilo i oko 15 radnika, i dodatno logistika. Voditelj grupe u kojoj je bio pok. Igor je Adam Rakitić koji je bio grupovođa – brigadir, koji je bio zadužen za organizaciju rada te grupe u kojoj se nalazio Igor Kolarević. Na posebno pitanje zamjenika pun. tužitelja, tuženik navodi da je radne zadatke Adamu Rakitiću on izdavao. Iskaz drugotuženika sud cijeni iskrenim, ali ga ne ekskulpira odgovornosti za predmetni štetni događaj. Činjenica koja je u postupku kako kaznenom tako i u ovom utvrđena jest da je bio poslovođa na gradilištu na kojemu je stradao Igor Kolarević, da se radilo o novom radniku na gradilištu, a nadzor nad njegovim radom se nije obavljao. Jednako tako, drugotuženiku su i druge mogućnosti stajale na raspolaganju da alarmira poslodavca ili nadležne institucije da se na gradilištu obavlja posao na način koji je opasan za život radnika, ali on to nije učinio.

8.5. Prvotužena nije iskazivala u ovom postupku, a stranke su se suglasile da se pročitati njezin iskaz dan i kaznenom postupku. U svom je iskazu navela da je u tvrtki zaposlena od 1999. godine, kada dolazi do prekida radnog odnosa zbog trudnoće, a nastavila je s radom negdje 2007. godine. Zaposlena je u svojstvu voditelja tehničke pripreme, a u inkriminirano vrijeme bila je i voditelj radova na gradilištu odvođenja i pročišćavanja odvodnih voda Općine Gornja Vrba, kao i ovlaštenik poslodavca zaštite na radu. Direktor tvrtke je njen suprug Vlado Kolak. Radovi na tom gradilištu počeli su u studenom 2008. godine i u skladu s propisima ona je napravila plan uređenja gradilišta. Pored ostalog, to je definiralo i nabavu oplata, odnosno razupora. Radovi su počeli u kišno doba, a inače je teren podvodan i u prvo vrijeme su išli širokim iskopom, što uključuje kosine na stranicama iskopa, jer je dolazilo dosta do urušavanja, tako da nisu koristili razupore. Naime, toliko je tlo bilo raskvašeno da je bilo opasno postavljati razupore. U nastavku radova koristili su razupore, koji su kao takvi zaprimljeni na gradilištu, s tim da su radove obavljali i tamo gdje je bio manji promjer cijevi, te tvrdi da do ovog događaja nije bilo nikakvih problema i prilikom iskopa kanala korištena je potrebna zaštitna oprema. Inače, u tvrtki je bilo uobičajeno da imaju tjedne sastanke, na koje je dolazio i II opt. Ivan Grgić, a isto tako tu je bio i voditelj operative Ivica Šutalo, koji je često obilazio gradilišta. Na tom sastanku sastajale su se sve odgovorne osobe vezano za gradilišta. Inače, Ivan Grgić u odnosu na nju kao voditelja radova na gradilištu, bio je i njen ovlaštenik, odnosno ona mu je bila poslodavac i prema njoj je on mogao upućivati različite zahtjeve. Tvrdi kako je na gradilištu postojalo sve što je bilo potrebno prema propisima zaštite na radu. Inače, na gradilište je dolazila barem jednom mjesečno. U odnosu na vrijeme događaja zadnji put je bila na gradilištu u rujnu mjesecu. Pored toga, na raspolaganju je imala i telefon, te je kontaktirala sa Ivanom Grgićem i Ivicom Šutalom, koji je od nje češće dolazio, odnosno obilazio gradilišta, obzirom na svoje svojstvo, odnosno funkciju. Povremeno je s njim išao i njen suprug kao direktor. Ponavlja kako je na gradilištu bila propisana oprema predviđena mjerama

zaštite na radu, to jest oplata, kao i zaštitna oprema za djelatnike. Prilikom dolaska na gradilište kontrolirala je da li se provode zaštitne mjere, odnosno koristi zaštita, te nije uočila nepravilnosti. Ne može tvrditi da u ono vrijeme kada nije dolazila, da su te mjere i provođene. U vrijeme događaja bila je obavljena glavnina posla, to jest položen je bio veći broj cijevi. Ne može reći zbog čega u vrijeme događaja, a prilikom iskopa i polaganja cijevi, nisu postavljeni razupori. Nije točno da bi znala da se na tom privremenom radilištu kopanje rovova vrši protivno propisima, a točno je da je znala da se kod izvođenja zemljanih radova trebaju postaviti razupori. Nije točno da nije dala upute za rad poslovođa Ivanu Grgiću i radnicima koji moraju postaviti razupore. Postojao je plan rada tog gradilišta, kao i revizija procjene opasnosti. Drugooptuženik kao poslovođa bio je upoznat sa projektom. Osnovna pravila struke prilikom izvođenja takvih radova nalažu postavljanje razupora. Smatra da je II opt. imao upute za rad, u smislu postavljanja razupora kod obavljanja navedenih radova, te ih ona nije bila dužna postavljati. Nema pisanog dokaza da je dala upute, no smatra da upute kao takve posredno proizlaze iz propisa i akata, te pravila struke. Pokojni oštećenik Kolarević kod njih je počeo raditi oko 9 dana ranije, na određeno vrijeme to jest do kraja mjeseca, na jednoj vrsti probnog rada, po osnovu ugovora o djelu. Naime, njima kao poslodavcu je problem što ljudi traže posao, jave se prema njihovim potrebama i kada dođu raditi utvrdi se da ne zadovoljavaju uvjete za taj posao i zbog toga su se opredijelili za zaključenje ugovora o djelu. Odmah nakon što bi on potpisao ugovor o radu u zakonskom roku bi polagao zaštitu na radi, jer bez toga ne može raditi na poslovima s povećanim opasnostima. Inače je radio kao pomoćni radnik u građevinarstvu. On je ustvari trebao raditi u mjestu Čaglin, na sportskoj dvorani, međutim na njegov zahtjev, zbog poteškoća u prijevozu, prebačen je na ovo gradilište. Smatra da su to između sebe riješile poslovođe s dva gradilišta i voditelj operative, a sam raspored radnika na gradilištu vrši poslovođa, te određuje tko će što raditi. U to ona nije imala uvida. Točno je da oštećeni Kolarević u svojstvu koje je imao u kritično vrijeme, nije mogao raditi na poslovima na visini i na dubini. Tek kasnije je saznala što je kritične zgode Kolarević radio. Kao pomoćni radnik mogao je obavljati te poslove samo pod nadzorom poslovođe, te da je posao koji je obavljao kritične prilike bilo radno mjesto s posebnim uvjetima rada. Njihova tvrtka je imala zaključen godišnji ugovor sa tvrtkom Polus d.o.o., Vukovar, o vođenju poslova zaštite na radu. Razupore su bile drvene, u vidu dasaka takozvanih blažujki, klasičnih dimenzija cca 2x2 m, sa kojima su se koristile gredice. U dokumentaciji o tome postoji trag da su nabavljene, izdane iz skladišta i kao takve bile su na gradilištu, no točno je da nisu bile postavljene. Točno je kako je ona prethodno obučavana za propise zaštite na radu, te da je imala odgovarajuće uvjerenje. Nema osobnih saznanja i u tom smislu se ne može niti očitovati što se kritičnog dana od jutarnjih sati zbivalo na gradilištu. Smatra kako nije nigdje točno propisano koliko je ona često trebala odlaziti u obilazak gradilišta. U početku je to bilo češće, a potom mjesečno. U isto vrijeme bila je voditelj i na gradilištu u Vukovaru, gdje je dolazila istom dinamikom kao i u Gornju Vrbu i nije bilo nikakvih problema. Naime, radilo se o uhodanim poslovima i znala je da radovi na gradilištu teku bez problema. Kod njih u tvrtki uobičajeno je da se radni sastanci vode uglavnom subotom i tamo se dogovara što je potrebno na nekom gradilištu. Interni dokument je zahtjevnica kojom poslovođa traži ono što je potrebno. To odobrava ona i na temelju izdatnice iz skladišta izdaje se materijal koji je potreban. U konkretnom slučaju imali su svoje razupore na skladištu, no u suprotnom ih nabavljaju. Smatra kako posao postavljanja razupora na bitan način ne usporava radove. Prilikom odlazaka na gradilište u Gornju Vrbu ponekad je u odnosu na primjenu mjera zaštite primijetila da neki radnici ne nose kacige, na što bi ukazala na radnim sastancima. Poslovođa na radnim sastancima nije joj se obraćao u

vezi nekih problema vezanih za odron zemlje. Tvrdi kako je II opt. Grgiću prenijela ovlasti zaštite na radu i to kroz revizije procjene opasnosti, sa kojim dokumentom je on upoznat, a u kojem stoji da su poslovođe gradilišta ovlaštenici zaštite na radu. Obitelji Kolarević nakon ovog događaja dali su nešto novca organizirali sahranu i snosili troškove. Preko jednog srodnika, koji je i pomogao da se pokojni Kolarević zaposli kod njih, ponudili su završetak kuće. U prvo vrijeme smatrali su neprimjerenim razgovarati o materijalnom obeštećenju i kada je njen suprug htio povodom toga kontaktirati suprugu pokojnog, ista je već angažirala odvjetnika. Poslije nje kao voditelja radova, odgovoran je voditelj operative, potom poslovođa, koji ima brigadire, tako da ukoliko on nije prisutan tu su brigadiri. Njihov broj određuje se na radnom sastanku. Bila je informirana o stanju na gradilištu, te se s njom dnevno moglo kontaktirati, međutim prvo poslovođa kontaktira voditelja operative, pa ukoliko s njim ne može nešto razriješiti, obraća se njoj. Tjedno je bila informirana na radnim sastancima, gdje je svatko od odgovornih podnosio izvještaj što se radilo, što predstoji, da li je nešto potrebno od ljudstva ili materijala i da li ima nekakvih problema. U konkretnom slučaju na tom gradilištu nije bilo problema. U to vrijeme imala je teško bolesno dijete, koje je rođeno 2000., a umrlo u prosincu 2009. godine, te je ona zbog teške bolesti i invalidnosti djeteta bila vrlo malo na gradilištu, te se zbog toga osjeća krivom. Sud ovaj iskaz prihvaća u cijelosti.

9. Svjedok Vladimir Knežević viši je inspektor Državnog inspektorata koji je proveo očevid na mjestu događaja sa policijskim službenicima, uzeo je izjave svjedoka odnosno radnika koji su radili u grupi s pokojnim, kao i izjave od osoba koje su neposredno rukovodile radom, obavio uvid u dokumentaciju poslodavca i na temelju toga sačinio Zapisnik o inspekcijskom nadzoru 22. listopada 2009. u kojemu je u točki 5. utvrdio propuste u primjeni mjera zaštite na radu, nadalje utvrdio je i koje su neposredno osobe rukovodile radom, kao i poslove na koje je bio raspoređen odnosno obavljao smrtno stradali radnik. Na osnovi provedenog inspekcijskog nadzora podnesena je i kaznena prijava, a u daljnjem tijeku kaznenog postupka provedeno je i njegovo saslušanje, no nema saznanja kako i na koji način je okončan kazneni postupak. Proveden očevid i navodi iz zapisnika, istovjetno je u kaznenom postupku kao i na okolnosti na koje je saslušan u ovom postupku. Iz iskaza svjedoka Vladimira Kneževića proizlazi da poslovođa koji nije ovlaštenik poslodavca nema mogućnost utjecaja bez nadređene osobe da se ti radovi osiguraju na način kako je predviđeno planom uređenja gradilišta, on mora imati naredbu odnosno ovlaštenje od strane nadređene osobe za osiguravanje gradilišta. Međutim, svjedok pojašnjava da bi s obzirom na prirodu posla koji obavlja poslovođa mogao biti svjestan rizika obavljanja poslova ukoliko nisu postavljeni razupori i da osiguranje razuporima osigurava odgovorna osoba na gradilištu, dakle voditelj gradilišta ne poslovođa, ali poslovođa ima mogućnost dostaviti poslodavcu pismeno da nije moguće izvoditi radove na propisan način ukoliko postoji pisano ovlaštenje. Svjedok se ne može očitovati je li drugo tuženik bio svjestan i je li mogao biti svjestan posljedica s obzirom na način radova kako su se izvodili na gradilištu. Iskaz svjedoka sud cijeni iskrenim. Drugo tuženik ukazuje tijekom postupka da ga iskaz ovoga svjedoka ekskulpira odgovornosti, međutim krivnja i kaznena odgovornost tuženika nedvojbeno je utvrđena u kaznenom postupku pravomoćnom presudom za koju je ovaj sud prema odredbi članka 12. stavka 3. ZPP vezan. Prema mišljenju ovoga suda odgovornost drugo tuženika upravo se ogleda u činjenici da nije poduzeo ništa kako bi ukazao prvotuzenoj i poslodavcu da se radovi na iskopu ne provode na siguran način, a što je mogao i trebao učiniti neovisno o tome što nije mogao zabraniti rad jer nije bio ovlaštenik poslodavca. Upravo je potpuni izostanak reakcije prvo i drugo tuženika na okolnost da se posao ne obavlja

na siguran način ono u čemu se ogleda njihova odgovornost za štetni događaj. I sam svjedok Knežević opisuje poslovođu gradilišta kao osobu koja raspoređuje radnike i nadzire njihov rad, a poslovođa u ovom slučaju prema vlastitom iskazu nije bio nazočan izvođenju radova i iste nije nadzirao, nego je u uredu ispunjavao podatke o radnim satima radnika. Pri tome ne treba zaboraviti da je prema iskazu svjedoka Adama Rakitića danom u kaznenom postupku (str. 146-147 spisa) Igor Kolarević došao raditi otprilike desetak dana prije štetnog događaja slijedom čega se očito radilo o novom radniku čiji je rad trebalo nadzirati, a nadzor je zadatak poslovođe.

9.1. Svjedok Stjepan Druško također je ostao kod iskaza danog pred Općinskim sudom u Đakovu i u kaznenom postupku pa je njegov iskaz dan u predmetu Općinskog suda u Đakovu pod poslovnim brojem: P-15/2010 pročitao na ročištu za glavnu raspravu 13. svibnja 2021. U tom iskazu svjedok je naveo da je bio zaposlen u tvrtki Kera-kamex kao pomoćni radnik, da su toga dana bili na gradilištu u Donjoj Vrbi, te su kopali odnosno postavljali kanalizacijske cijevi. Bio je u grupi od 4 čovjeka i to bagerista Željko Kolak koji je prvo iskopao rov dubine od oko 2 metra, zatim Adam Rakitić koji je bio grupovođa, te pok. Igor Kolarević i svjedok. Pok Igor je bio obični radnik a svjedok inače električar, toga dana je bio tamo u ispomoći. Nakon što bi bagerista iskopao rov, drugi stroj bi sipao pijesak u rov, pok. Igor Kolarević bi zatim sišao u rov i isplanirao pijesak, a sve nakon što bi se izmjerila visina odnosno odredio pad kanalizacije, a nakon toga bi se položile cijevi od metara, a zatim bi se strojem zatrpao rov. U trenutku kada je pok. Igor Kolarević završio planiranje pijeska u rovu, te krenuo van iz rova, otprilike 2 metra od izlaska iz rova, svjedok je primijetio kako puca zemlja sa strane te mu je viknuo da brže izađe, a stajao je neposredno kraj rova pored visinomjera, međutim budući da se taj rov odmah nakon što mu je to rekao urušio i to u dužini od oko 2 metra i širini otprilike 30 cm, ta gromada zemlje ga je pritisnula najviše u predjelu prsnog koša, a sve do glave. Brzo su krenuli prema njemu te su ga rukama otpavali a uspjeli su ga izvući van tek nakon 10-tak minuta. Hitna je došla otprilike nakon pola sata, pokušali su ga oživljavati međutim nisu uspjeli, budući da je po njegovoj procjeni pok. Igor Kolarević bio mrtav odmah neposredno nakon što je zatrpan. Navodim da su na gradilištu imali zaštitne kacige, međutim nitko ih nije koristio pa ni pok. Igor Kolarević. Isto tako navodi da je pok. na sebi imao radno odijelo i nekakve radne čizme, točnije bio je uobičajeno obučen za taj posao. Nadalje, da na gradilištu nisu imali nikakve oplata koje bi štatile radnike od urušavanja tog rova iako zna da su to od pretpostavljenih radnici tražili, ali ne može reći tko je to točno tražio. Čuo je da je na tom mjestu gdje se rov urušio pukla vodovodna cijev otprilike godinu dana prije štetnog događaja, pa je vjerojatno iz tih razloga na tom mjestu došlo do urušavanja. Pok. Kolarević ušao je u rov, isplanirao pijesak, te krenuo van iz rova, a kada je došao otprilike 2 metra do samog izlaska iz rova, primijetio je da zemlja sa strane na tom dijelu puca, pa mu je viknuo da brže izlazi, međutim neposredno nakon što mu je to viknuo, zemlja se urušila, a radilo se o gromadi zemlje dužine 2 metra, a širine oko 30 cm i to po cijeloj dubini od 2 metra, te ga je ta masa zemlje pritisnula najviše u predjelu prsnog koša sve gore do glave. Još dodajem da pok. Kolarević nije mogao izaći na drugu stranu rova, budući da je tamo bio bager, dakle kretao se na onu stranu na koju su inače izlazili, te po procjeni svjedoka on nije nikako mogao izbjeći to urušavanje zemlje budući da se to desilo u kratkom roku, a po njegovoj procjeni tko god da je bio u tom rovu, i koliko god da je bio brz nije mogao pobjeći iz tog rova a da ga taj odron ne zatrpa.

Nadalje, na ročištu 13. svibnja 2021. svjedok je ponovio da misli da je osnovni razlog zbog kojeg je došlo do ove nesreće, a potom i smrtne posljedice zato što rov nije bio osiguran odnosno nisu bili postavljeni razupori. Svjedok je bio osposobljen za rad na

siguran način prije ovog štetnog događaja. Upitan je li prije ove nesreće na radu na gradilištu bilo razupora, svjedok se nije mogao precizno izjasniti s obzirom na različite poslove koje je radio tog dana. Kada se svjedoku predočava njegov iskaz u istražnom postupku koji je vođen kod Županijskog suda u Slavonskom Brodu od 9. prosinca 2010. u kojem navodi da nije bio osposobljen za rad na siguran način prije ovog događaja već da je nakon nesreće išao na obuku zaštite na radu, svjedok navodi da je moguće da je to rekao, no s obzirom na protek vremena iskazao je kako je bio osposobljen prije ovog štetnog događaja. Iskaz ovog svjedoka sud također cijeni iskrenim. Treba imati na umu da svjedoci iskazuju 2021. godine o događaju koji se zbio 2009. godine zbog čega se ne mogu sa sigurnošću svega točno sjetiti, stoga je opravdano i pouzdano koristiti njihove iskaze dane u ranije provedenim postupcima, a o čemu su se stranke ionako suglasile.

9.2. Svjedok Ivica Šutalo iskazao je da je kod tuženika u spornom razdoblju obavljao sam poslove marketinga i tog dana zajedno s direktorom je bio u Vukovaru, tako da nema neposrednih saznanja o neposrednom događaju, a nakon što su saznali vratili su se u Gornju Vrbu i saznali za nastali događaj. Svjedok nije bio zadužen za ovo gradilište već gradilište vodi voditelj gradilišta i on je dužan organizirati rad odnosno materijal za izvođenje radova i pomoćni materijal koji je neophodan, a za slučaj ako to nije u mogućnosti osigurati tada se obraća neposrednom direktoru. Također i poslovođa koji vodi poslove na gradilištu odnosno radnike dužan je voditi računa o načinu izvođenja radova i od šefa tražiti sve što je potrebno da bi se poslovi mogli izvršiti. Nema izravnih saznanja, no smatra da je bilo kod poslodavca na skladištu razupora koji su bili potrebni za osiguranje izvođenja radova iskopa na kojima je radio pokojni Kolarević, a na kojem skladištu su se nalazili o tome se ne može izjasniti, pretpostavljam da se u to vrijeme moglo utvrditi gdje su se razupori nalazili i jesu li bili postavljeni. Svjedok navodi da on nije nabavljao niti je to bilo u njegovom radnom zadatku razupore, to su isključivo radili vlasnici tvrtke odnosno direktor tvrtke. S obzirom na iskaz dan u kaznenom postupku u pogledu nabavke i korištenja razupora, svjedok navodi da se on s obzirom na protek vremena ne može sa sigurnošću sjetiti što je sve iskazao, no kao i danas i tada je rekao da su razupori bili osigurani, a gdje su se oni nalazili on to ne može precizno odrediti, a da su se koristili, koristili su se. Kada se svjedoku čita dio iskaza gdje je iskazao: "Razupori su nekada korišteni, a nekada nisu, odnosno ne baš uvijek", svjedok obrazlaže da su razupori mogli biti drveni, metalni, originalni, a da su razupori postojali zasigurno da jesu, a da su se nekada koristili, a nekada nisu. Koliko on zna nisu postojale čelične oplate koje su služene za razupiranje. Osobe koje vode gradilište, konkretno poslovođa, nije mogao imao samostalno nabavljati materijal za podupiranje zemlje i alata koje je bilo neophodno za izvođenje konkretnih radova, već da je nabavka išla preko centralnog skladišta i uprave koje je egzistiralo kod tvrtke Kera Kamex. Ne sjeća se je li Ivan Grgić tražio da mu se osiguraju razupori, no on vjeruje da je tražio, jer je stalno bio na gradilištu i poznavajući njega imao je iskustva u izvođenju radova.

9.3. Iskaz svjedoka Ivica Šutala premda ocjenjuje iskrenim sud ne cijeni relevantnim za odluku u ovoj pravnoj stvari budući je svjedok nije bio zadužen za predmetno gradilište i nema neposrednih saznanja o štetnom događaju. Svjedok iskazuje isključivo o postojanju razupora kod poslodavca te iskustvu i karakteru drugotuženika kao poslovođe na gradilištu.

9.4. Svjedok Adam Rakitić ostao je kod iskaza danog u kaznenom postupku na zapisniku kod Županijskog suda u Slavonskom Brodu Kio-16/10-17 od 9. prosinca 2010., a kako je ukratko obrazloženo i u Presudi ovog suda broj K-35/2014-50 od 7. travnja 2015. Punomoćnici stranaka suglasili su da se navedeni zapisnik priloži ovom

spisu što je i učinjeno (str.146-147). Iz iskaza ovog svjedoka proizlazi da je poslovođa na gradilištu bio drugotuženik, da svjedok nije vidio da bi na iskopu u kojemu je radio pokojni Igor Kolarević bile postavljene razupore, te da su one su bile postavljene tamo gdje se kopalo dublje, a ovdje (gdje je kopao Kolarević) se kopalo pliće. Stavljalo se tamo gdje je bilo kritično i to se radilo o fosnama i gredicama. Smatra da je poslovođa naredio gdje se trebaju postaviti oplatae gdje se dublje kopalo, a pri tome misli na fosne i gredice. Poslije nesreće pojavile su se original oplatae. Iskaz svjedoka sud cijeni iskrenim. Svjedok jasno iskazuje da u iskopu u kojemu je radio Igor Kolarević nisu bile postavljene razupore, da su se postavljale gredice i fosne tamo gdje se dublje kopalo, a smatra da je poslovođa naredio gdje se trebaju postaviti.

9.5. Svjedok Miroslav Blanda navodi da ne zna točno zbog čega je pozvan svjedočiti u ovom postupku, koliko mu je poznato radi se o događaju koji se zbio prije 17 ili više godina. Vjeruje da se radi o smrtnom slučaju odnosno neželjenom tragičnom događaju na projektu izgradnje kanalizacije Gornja Vrba gdje je svjedok bio u funkciji nadzornog inženjera za građevinske radove. Nije bio u to vrijeme na gradilištu, dan nakon je dobio informaciju da se taj slučaj dogodio i to je sve što zna. Upitan jesu li na gradilištu provedene mjere zaštite na radu onako kako bi ih trebao provoditi, svjedok iskazuje da je projekt trajao godinu ili godinu i pol, svaki dan su se obavljali građevinski radovi. Kada sam dolazio na gradilište kao nadzorni inženjer u 50 posto slučajeva bile su primijenjene mjere zaštite na radu, u smislu sigurnosti zaštite rova, kada nisu bile, upisao je u građevinski dnevnik da moli izvođača da se pridržava mjera zaštite na radu. Upitan koje su to konkretne mjere zaštite na radu trebale biti provedene, a provedene su samo djelomično odnosno 50 posto, svjedok odgovara to je bila zaštita iskopa rova, ona se provodi razupiranjem rova. Upitan kojim sredstvima se vrši to razupiranje, postoji li oprema ili su to neke improvizacije, svjedok iskazuje da svaki izvođač ima način na koji provodi te mjere zaštite na radu. Postoje različite vrste mjera razupiranja rova. Iskaz ovog svjedoka sud cijeni iskrenim, ali ovaj svjedok nema konkretnih, neposrednih saznanja o štetnom događaju. Kao nadzorni inženjer može reći da su u 50 posto slučajeva bile primijenjene mjere zaštite na radu, u smislu sigurnosti zaštite rova, a kada nisu bile, upisao je u građevinski dnevnik da moli izvođača da se pridržava mjera zaštite na radu. Odgovornost poslodavca nije predmet ovog postupka.

9.6. Svjedok Marinko Babić iskazao je u ovom slučaju ne može ništa puno reći i nije mu jasno zašto je pozvan kao svjedok budući da je u tom trenutku bio na drugom mjestu i na drugom gradilištu. O samom slučaju nema nikakvih neposrednih saznanja. Prije štetnog događaja nije dolazio na gradilište u Gornjoj Vrbi, a niti neposredno nakon događaja tek možda nakon mjesec dana je došao raditi na to gradilište. Prisustvovao je sastancima koordinacije u firmi, pretpostavlja da je na tim sastancima bilo govora o problemu razupiranja na gradilištu u Gornjoj Vrbi i nabavci opremi za razupiranje. Ta je oprema nabavljena jer ju i on upotrebljavao. Oprema je bila tamo kada je on došao, a došao je otprilike mjesec dana nakon štetnog događaja, tako da ne zna u kojem trenutku je nabavljena. Iskaz ovog svjedoka sud cijeni iskrenim. Svjedok međutim nema neposrednih saznanja o štetnom događaju niti o činjenici kada je nabavljena oprema za razupiranje jer je ista bila na gradilištu otprilike mjesec dana nakon nesreće kada je on došao raditi.

9.7. Svjedoci Vladimir Knežević, Stjepan Druško, Adam Rakitić i Miroslav Blanda su saslušani u kaznenom postupku. Iz presude Županijskog suda u Zagrebu proizlazi da je svjedok Vladimir Knežević, inspektor rada, kao nedvojbeno objektivni i nepristrani svjedok, očividom utvrdio da bočna strana rova u kojem se vršio iskop nije bila osigurana od обруšavanja razupiranjem, kako je to bilo propisano planom uređenja tog

privremenog gradilišta i odredbama Pravilnika o zaštiti na radu u građevinarstvu, jer nisu korištene oplata za razupiranje bočnih stranica.

9.8. Tu činjenicu potvrdili su i svjedoci zaposlenici tvrtke Kera-kamex d.o.o. saslušani u kaznenom postupku i to Željko Kolak, Stjepan Druško te Adam Rakitić, na temelju kojih iskaza je kazneni sud utvrdio da u konkretnom slučaju nisu poduzete nikakve propisane mjere, iako je u nekim ranijim slučajevima (kako je to iskazivao svjedok Miroslav Blanda, koji je provodio stručni nadzor u ime Instituta građevinarstva Hrvatske), razupiranje poduzimano, ali neprimjerenim tehnologijama. Pri tom je isti svjedok istaknuo da voditelj gradilišta, odnosno drugo okrivljenik procjenjuje s čim će se i kako vršiti razupiranje. O selektivnom korištenju razupirača u ranijem periodu svjedočio je i Ivica Šutalo saslušan i u ovom parničnom postupku kako je ranije navedeno.

10. U postupku je provedeno vještačenje po stalnom sudskom vještaku zaštite na radu Mirku Mršiću, dipl. ing. sigurnosti iz Slavenskog Broda.

10.1. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka proizlazi da je poslodavac rasporedio radnika Igora Kolarevića na poslove i radne zadatke građevinskog radnika, a da istog nije osposobio za rad na siguran način. Prije raspoređivanja radnika na njegovo radno mjesto poslodavac je morao radnika teoretski osposobiti za rad na siguran način, te mu osigurati stalni nadzor dok se radnik i praktično se osposobi, nakon praktičnog osposobljavanja radnik se može rasporediti na poslove i radne zadatke da ih samostalno obavlja. Poslodavac je obavezan nadzirati da li radnici koriste propisanu zaštitnu opremu (zaštitna kaciga) i da li izvršavaju radne zadatke na siguran način – u protivnom im mora zabraniti daljnji rad. Radnici na privremenom gradilištu su obavljali svoje radne zadatke a da nisu koristili zaštitne kacige što je protivno pravilima zaštite na radu i obavezama poslodavca u nadziranju radnika na gradilištu. Prije početka radova na iskopavanju zemlje, rukovoditelj iskopavanja mora pregledati stanje radova i po potrebi poduzeti odgovarajuće zaštitne mjere protiv opasnosti od обруšavanja bočnih strana iskopa. Pri izvođenju zemljanih radova na dubinama većim od 100 cm moraju se poduzeti zaštitne mjere protiv rušenja zemljanih naslaga sa bočnih strana rova i protiv обруšavanja iskopnog materijala. Kopanje zemlje na dubinama većim od 100 cm mora se izvoditi pod kontrolom ovlaštene osobe. Pri dubini kanal preko 100 cm širina rova odnosno kanala mora biti tolika da čista širina rova odnosno kanala nakon izvršenog razupiranja bude najmanje 60 cm. Oplata za podupiranje bočnih strana iskopa (rova, kanala, jama) mora izlaziti najmanje za 20 cm iznad ruba iskopa, da bi se spriječio pad materijala sa terena u iskop. Iskopani materijal iz kanala, mora se odbacivati na toliku udaljenost od ruba iskopa da ne postoji mogućnost обруšavanja tog materijala u iskop. Ako se u rovove i kanale nerazuprtih strana iskopa polažu cijevi, vodovi, i sl. na mjestima kojima je neophodan pristup radnika na dno iskopa radi vršenja potrebnih radova na tim cijevima, vodovima i sl. bočne strane rova odnosno kanala moraju se u potrebnoj širini osigurati od обруšavanja razupiranjem. Razupiranje rova i kanala mora odgovarati geofizičkim osobinama, rastresitosti i pritisku tla u kome se vrši iskop, kao i odgovarajućem statičkom proračunu. Na svakom privremenom gradilištu mora se organizirati odgovarajuća i efikasna prva pomoć vršenja hitne intervencije pri ozljedi radnika na radu. Na gradilištu se također moraju osigurati potrebna sanitarna i druga sredstva i odgovarajuće stručne osobe za pružanje prve pomoći. Poslodavac je morao svoje rukovoditelje radova na gradilištu osposobiti kao svoje ovlaštenike iz zaštite na radu za svoj djelokrug rada i to provesti pisanim putem da se na njih to ovlaštenje prenosi – da li je to Odluka ili Aneks ugovora, te da je potpisano obostrano. Ovo su propusti u provođenju i nadziranju mjera zaštite na radu koje je poslodavac učinio prilikom

izvođenja radova na privremenom gradilištu Gornja Vrba, poslodavac je morao poduzeti kao što ih je morao provoditi te nadzirati njihovo provođenje.

10.2. Nalaz i mišljenje vještaka sud je u cijelosti prihvatio jer je isti izrađen u skladu sa pravilima struke, isti nema nejasnoća niti proturječnosti, a prigovori na isti su ocijenjeni neosnovanim i usmjerenim ka odugovlačenju postupka koji ionako predugo traje što samo produbljuje bol i agoniju tužitelja uzrokovanu štetnim događajem koji se dogodio prije 17 godina. Zadatak vještaka bio je utvrditi činjenice za koje sud pa tako niti parnične stranke nemaju potrebno stručno znanje, a koje su odlučne za primjenu prava u ovoj pravnoj stvari. Vještak je u usmenom izlaganju ostao kod svog nalaza i mišljenje te je otklonio svaku primjedbę na isti.

10.1. Analizirajući rezultate provedenog dokaznog postupka, povezujući sadržaj materijalnih dokaza sa iskazom tužitelja, iskazima saslušanih svjedoka i sa rezultatima provedenog vještačenja, sud utvrđuje da su u konkretnom slučaju ispunjene sve zakonske pretpostavke za odgovornost tuženika za štetu tužitelju iz predmetnog šetnog događaja. Sud nalazi nesporno utvrđenom kako osnovu, tako i visinu tužbenog zahtjeva, jer tužitelji svoj tužbeni zahtjev temelje na pravomoćnoj kaznenoj presudi Općinskog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj: K-3572014-50 od 7. travnja 2015., kojom presudom je parnični sud i vezan u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti počinitelja. S obzirom da se radi o pravomoćnoj presudi, činjenica postojanja odgovornosti tuženika za šetni događaj je nepobitna.

11. Prema odredbi članka 1045. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., dalje: ZOO), tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, dok je šteta prema članku 1046. ZOO umanjenje nečije imovine (obična šteta) sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

11.1. Iz navedenih zakonskih odredbi proizlazi da su pretpostavke odgovornosti za štetu postojanje šetnika (osobe odgovorne za štetu), protupravna šetna radnja, postojanje štete i postojanje uzročne veze između šetne radnje šetnika i štete kao posljedice te radnje, a da bi postojala odgovornost za štetu, sve navedene pretpostavke moraju biti kumulativno ispunjene.

11.2. Prema odredbi članka 19. stavka 1. i 2. ZOO tužiteljima je povrijeđeno njihovo pravo osobnosti i to pravo na duševno zdravlje stoga tužiteljima temeljem odredbe članka 1100. ZOO pripada pravo na naknadu neimovinske štete.

11.3. Odredbom članka 1100. ZOO određeno je da će sud u slučaju povrede prava osobnosti, ako nađe da težina povrede i okolnosti slučaja to opravdavaju, dosuditi pravičnu naknadu, a pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi će računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

11.4. Odredbom članka 1101. stavka 1. ZOO propisano je da u slučaju smrti ili osobito teškog invaliditeta neke osobe pravo na pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete imaju članovi njezine uže obitelji (braćni drug, djeca i roditelji). Prema odredbi stavka 2. istoga članka ZOO Takva se naknada može dosuditi i braći i sestrama, djedovima i bakama, unučadi te izvanbraćnom drugu, ako je između njih i umrlog, odnosno ozlijeđenog postojala trajnija zajednica života.

12. Pri odlučivanju o pravičnoj novčanoj naknadi sud je vodio računa o cilju kojem služi pravična novčana naknada, imajući u vidu i tužbeni zahtjev tužitelja, kao i nove Orijentacijske kriterije Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

12.1. Vrhovni sud Republike Hrvatske je dana 5. ožujka i 5. lipnja 2020. donio pravno shvaćanje broj: Su-IV-47/2020-5 koje glasi:

„Mijenjaju se Orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete VSRH od 29. studenog 2002., br. Su-1331-VI/02 i 1372-11/02, u primjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01), na način da se tada prihvaćeni iznosi naznačeni u novčanim jedinicama (kune) povećavaju za 50%. Navedeni kriteriji i tako povećani iznosi (za 50%) u primjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18 - dalje: ZOO/05) kada sudovi odlučuju o visini pravične novčane naknade neimovinske štete u slučaju povrede prava osobnosti, primjenjivat će se i na obvezne odnose nastale nakon 1. siječnja 2006. i stupanja na snagu ZOO/05.“

12.2. Sud mora imati u vidu okolnosti konkretnog slučaja i ne smije se striktno držati bilo kakvih matematičkih kriterija jer se ne radi o isplati svote osiguranja prema ugovoru o osiguranju i tablicama invaliditeta, već sud ocjenjuje sve okolnosti relevantne za ocjenu visine naknade štete.

12.3. U sentenci Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz odluke broj: Rev-1613/10-2 od 18. veljače 2015. jasno se navodi da Orijentacijski kriteriji ne predstavljaju matematičku formulu koja pukim automatizmom služi za izračunavanje pravične novčane naknade, već da sudovi svaki pojedini slučaj trebaju individualizirati prema okolnostima svakog konkretnog slučaja, zbog čega, ali samo u numeričkom smislu, može doći do razlika glede visine dosuđenih naknada.

12.4. Slijedom navedenoga, imajući u vidu Orijentacijske kriterije i njihovo povećanje, a osobito činjenicu da isti ne predstavljaju puku matematičku formulu, sud je uzimajući obzir sve okolnosti predmetnog štetnog događaja, a osobito činjenicu da je mladi djelatnik bio raspoređen na poslove za koje očito nije imao ni znanja niti iskustva, bez ikakvog nadzora i osiguranja u potpuno nezaštićen iskop što je rezultiralo njegovim stradavanjem usvojio tužbeni zahtjev tužitelja i odlučio kao pod točkama I. – IV. izreke presude smatrajući dosuđene iznose pravične novčane naknade primjerenim težini počinjene povrede. Naime duševne boli koje je pretrpjela prvotužiteljica smrću supruga, a poglavito drugo do četvrto tužitelji kao djeca koja su izgubila oca i očuha, prema mišljenju ovoga suda je nemjerljiv i ne može se izračunavati matematičkim formulama. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da Ivan Kedveš nije rođen u ovoj bračnoj zajednici, no da je za cijelo vrijeme trajanja bračne zajednice s pok. Igorom živio s njima u zajedničkom domaćinstvu te da se pok. Igor Kolarević jednako brinuo i odnosio prema njezinom sinu Ivanu Kedvešu kao i prema ostaloj djeci, vodio je cjelokupnu brigu i skrb o njemu kao da je njegovo dijete, što znači da je između njega i pok. Igora postojala trajnija zajednica života. Također, okolnost da se štetni događaj zbio prije 17 godina te da parnični postupak za naknadu štete traje 8 godina, u kojem razdoblju tužitelji ne povećavaju svoj zahtjev sud je cijenio prilikom odmjeravanja pravične novčane naknade te je utvrdio da ispunjene sve pretpostavke da ima se ona dosudi u zatraženom iznosu te da na taj način poluči svoju svrhu.

13. Odluka o zakonskim zateznim kamatama na dosuđeni iznos neimovinske štete temelji se na odredbama članka 29. i 1103. ZOO.

13.1. Prema odredbi članka 1103. ZOO obveza pravične novčane naknade dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe osim ako je šteta nastala nakon toga, a tužba je podnesena 8. siječnja 2018., stoga na dosuđeni iznos naknade neimovinske štete tužiteljima pripada zatezna kamata počev od 8. siječnja 2018., u skladu sa odredbom članka 29. ZOO-a. Slijedom navedenoga, tužiteljima je temeljem odredbe članka 1101. ZOO ukupno dosuđen iznos od 175.194,12 eura na ime naknade štete.

14. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. ZPP u vezi s odredbom članka 155. ZPP i odredbom članka 2. stavka 1. ZPP, a trošak postupka je odmjerjen u skladu sa vrijednosti predmeta spora i Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/2023. dalje: Tarifa) u skladu sa odredbom Tbr. 52. toč. 3. Tarife. Vrijednost predmeta spora se tijekom postupka mijenjala na način da je vps do 3. veljače 2021. iznosila 880.000,00 kuna odnosno 116.796,07 eura, a od 3. veljače 2021. 175.194,12 eura. Slijedom navedenoga, za radnje poduzete uključujući sa 2. veljače 2021. tužiteljima pripada nagrada u visini od 879 bodova, a za radnje poduzete od 3. veljače 2021. u visini od 1319 bodova, ali su tužitelji popisali trošak radnji u visini od 878 bodova i 1317 bodova pa im je u skladu sa postavljenim zahtjevom odmjerjen trošak (čl. 2. stavak 1. ZPP).

14.1. Tužitelji su i sa osnovom i sa visinom postavljenog tužbenog zahtjeva uspjeli u cijelosti pa je tuženima primjenom odredbe članka 154. stavka 1. ZPP naloženo da tužiteljima naknade troškove parničnog postupka koje je sud ocijenio osnovanima.

14.2. Tužiteljima je priznat trošak sastava tužbe u iznosu 1.756,00 eura (Tbr. 7. 1. Tarife, 878 bodova), sastava podneska od 31. siječnja 2018. u iznosu 50,00 eura (Tbr. 8 toč. 4 Tarife u vezi sa Tbr.7., 25 bodova), sastava podneska od 27. veljače 2018. u iznosu 50,00 eura (Tbr. 8 toč. 4 Tarife u vezi sa Tbr.7., 25 bodova), Trošak sastava podneska od 6. studenog 2018. u iznosu 1.756,0 eura (Tbr.8. 878 bodova), troškovi zastupanja po punomoćniku na ročištu 8. studenog 2018. u iznosu 100,00 eura (Tbr.9.5. 50 bodova) jer je ovo ročište odgođeno upravo krivnjom tužitelja koji je dana 6. studenog 2018. poslao podnesak kojim se očituje na odgovore na tužbu tuženika, a isti je zaprimljen u sudu 7. studenog 2018. pa je uručen tuženima tek na ročištu 8. studenog 2018., zastupanja na pripremnom ročištu i glavnoj raspravi 4. prosinca 2018. u iznosu 1.756,00 eura (Tbr. 9.1. u vezi sa Tbr.7.1. 878 bodova), za sastav žalbe u iznosu 2.196,00 eura (Tbr.10.1. u vezi sa Tbr. 7.1. 1098 bodova), sastav podneska od 3. veljače 2021. u iznosu 2.634,00 eura (Tbr.8.1. 1317 bodova), zastupanja na ročištima 4. veljače 2021., 24. ožujka 2021., 13. svibnja 2021., 7. srpnja 2021., 9. rujna 2021., 15. srpnja 2026. i 3. rujna 2026. u iznosu 2.634,00 eura za svako ročište (Tbr.8.1. 1317 bodova), podneska od 13. srpnja 2021. u iznosu 2.634,00 eura (Tbr.8.1. 1317 bodova), podnesaka od 17. ožujka 2022., 15. travnja 2022. i 30. lipnja 2022. za svaki u iznosu 50,00 eura (Tbr. 8.4. po 25 bodova) jer je istima zatraženo produljenje roka plaćanja, u suprotnom je sud mogao utvrditi da se odustalo od izvođenja dokaza vještačenjem., zastupanja na ročištu 27. listopada 2022. u iznosu u iznosu 100,00 eura (Tbr.9.5. 50 bodova) jer je ovo ročište odgođeno, sastav podneska 14. srpnja 2025. u iznosu 2.634,00eura (Tbr.8.1. 1317 bodova), zastupanja na ročištu 8. srpnja 2026. u iznosu u iznosu 100,00 eura (Tbr.9.5. 50 bodova) jer je ovo ročište odgođeno, što ukupno iznosi eura 34.304,00 eura uvećano 30% za zastupanje više osoba (Tbr.40.1.) iznosi 44.595,20 eura. Kada se na navedeni trošak obračuna pripadajući PDV u iznosu 11.148,80 eura (Tbr.46) dobije se iznos od 55.744,00 eura.

14.3. Kad se navedenom trošku doda trošak plaćenog predujma za vještačenje u iznosu 267,00 eura i trošak sudskih pristojbi u iznosu 1.327,23 eura, dobije se ukupan iznos troškova od 57.338,23 eura pa je odlučeno kao u izreci.

14.4. U preostalom dijelu zahtjev tužitelja je odbijen kao neosnovan ili previsoko odmjerjen. Za podnesak od 6. srpnja 2021. tužiteljima ne pripada trošak jer je isti predan dan prije održavanja ročišta. Trošak ročišta 25. ožujka 2026. nije priznat jer toga dana nije bilo ročišta u ovom postupku.

14.5. Zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka je odbijen u skladu sa čl. 154. stavkom 1. ZPP jer su tužitelji uspjeli u sporu.

15. Prema odredbi članka 151. stavka 3. ZPP na dosuđeni iznos troškova parničnog postupka kamate teku od dana donošenja presude 5. listopada 2026., a tužitelji su postavili zahtjev za zakonskim zateznim kamatama na trošak postupka.

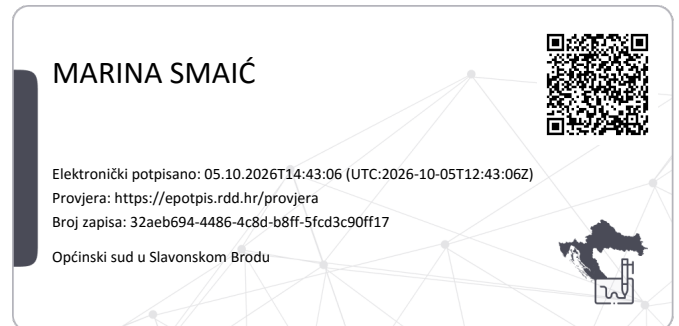
16. Na temelju Zakona o uvođenju EUR-a kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine broj: 57/2022., 88/2022.) svi iznosi koji su tijekom postupka izraženi u kunama pretvoreni su u valutu EUR-u u skladu sa pravilima preračunavanja propisanim istim zakonom (fiksni tečaj konverzije 1,00 eur = 7,53450 kuna).

17. Slijedom navedenoga, odlučeno je kao u izreci presude i rješenja.

Slavonski Brod, 5. listopada 2026.

Sutkinja

Marina Smaić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi u 3 (tri) istovjetna primjerka, putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud (članak 348. Zakona o parničnom postupku).

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti neposredno u sudu istoga dana (članak 335. Zakona o parničnom postupku).

O tome obavijest:

1. Tužitelju po punomoćniku Slavenu Vujoviću, odvjetniku u Đakovu,
2. Prvouženiku po punomoćniku Krešimiru Kmetu, odvjetniku u Slavonskom Brodu,
3. Drugotuženiku po punomoćniku Miji Kladariću, odvjetniku u Slavonskom Brodu.

Broj zapisa: **9-3088e-281f4**

Kontrolni broj: **0ba59-04a9a-263dd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.